

за ослабление то на Българско то царство, защото то друго и не можяхъ ништо да сторжтъ.

Повременность та отъ смъртъ тж на Асѣня послѣднаго, до встѣпванье то на Турцы тѣ въ Европж, прѣдставя, въ управление то на Българско то царство, едни непрѣстаны сплѣтны и междуособны гоненя между царско то домородство, между велможы тѣ и по-знамяниты тѣ болѣры, кои сички сж ся старали само и само какъ да ся добыжтъ до върховнаж власть!

Млоги изгонени или несполучивши цѣль тж си, прибѣгвали сж при Византійскый дворъ и работили сж отъ тамо да вносивжтъ раздоры и подигжтъ мятежы, да бы могли чрѣзь той-зи начинъ да добыжтъ върховнаж власть въ Българиж.

Византійскый дворъ, съ сичкж тж си слабость, не само што имъ е давалъ прибѣжиште свободно и непохытно, нъ подпомагалъ имъ е съ сичкы тѣ си силы и държялъ е юште такива сплѣтницы и народоубійцы за всегда при себѣ си и въ най-малкый удобенъ случай употрѣблявалъ ты е за слѣпы орждыя на пкленаж си политикж къмъ Българтѣ

Всѣкъ можи да разсжди чи при такива жялостны обстоятелства Българско то царство не можяше да напрѣдува вѣкы, нъ трѣбаше отъ день на день да слабѣи и отпадва. Между такива сплѣтницы, който ся бѣхж појавили тогава, България не можиа вѣкы да роди одного Крума, едного Симеона, Самуила и Асѣня за да ѿ възврни прѣжно то величие и славж! Тѣя отиваше вѣкы на разпадванье то си; а околешни тѣ народи, който прѣжде бѣхж слаби, ползуюштыся отъ таж ѿ слабость, усилвахж ся и отнѣмахж ѿ постѣпено и свои тѣ владѣныя.

Русия, до тогава незнатна, усилва ся съ завладение то на Волжянско то Българско обшырно царство, кому първый